

C **D** **G**
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C **D** **Emi**
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C **D** **G**
že asfaltový moře odliv má
C **D** **E**
a stáj, že svého koně nepozná.

G **D**
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami **Emi**
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
G **D**
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami **Emi**
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
D **G**
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

R: